

ва само да ся разумѣватъ като да иматъ намѣреніе, че говорѣтъ съ намѣреніе да ни помагатъ да разберемъ оныя силы и съвършенства, които сѣ часть отъ духоены-ты му превъсходства: защото на друго мѣсто ся казува, “Богъ є Духъ.” Рѣчи-ты, които казуватъ, че “гдѣто ся умножи грѣхъ-тъ, изобилува благодать-та,” и че “даромъ ся оправдаваме чрезъ вѣрж-тж,” не трѣбува да ся разбиратъ като че даватъ власть да грѣшимъ, което щѣше да противорѣчи на всичко-то наклоненіе на Писаніе-то, но като че осуждаватъ мысль-тж за спасеніе-то отъ наш-тж справедливость, и като че увеличаватъ Божіѣ-тж любовь, и ни показуватъ, пжть-тъ къмъ Бога. И колкото рѣчи казуватъ: “безъ освященіе никой не ще да види Бога:” бой ся отъ Бога и варди заповѣди-ты му, защото това є всичка-та челоуѣчтска длъжностъ:” не трѣбува да ся разбиратъ като че ны учѣтъ за спасеніе-то отъ дѣла-та ни, но като че показуватъ свойство-то и благополучіе-то на обрнатыѣ-тъ грѣшникъ, който є създавъ въ Исуса Христа за добры дѣла. Освященіе-то є часть на спасеніе-то му, а не причина съ коѣто го придобыва. Огледало-то на Божіѣ-тж истинж има нѣкакъ си различни страны. Една страна трѣбува за това, а друга за онова свойство. Превърща ли нѣкой Божіѣ-тж благодать въ раскошество? Нему трѣбува да представимъ на неотбѣжнж-тж нуждж на освященіе-то чрезъ Божій-